

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић
субота, 8. фебруар 2020.

ЛИНГВИСТИЧКА ИЊЕКЦИЈА МИНИСТРА ЛОНЧАРА

Сва је прилика да – ни оно „а“ – ако будете морали зинут код љекара Лончара – не би смјело имати тај погрешни акценат – с обзиром на осјетљиво ухо министра здравља у Србији, који је донио чврсту одлуку – да му га ни један љекар, ма колико стручан био, ако проговори „црногорским“ језиком – у „његову“ фирму неће гледати радне књижице?!

Ризиковаћу да се министру здравља Србије – доктору Златибору Лончару – грдно замјерим, и ову колумну напишем на чистом „црногорском“ језику?! Морам бити искрена, ја неће и прижељкујем да, ако неко на њу случајно натрчи, под условом да је „полиглота“ – да је, дословце, министру преведе!!!

Па, да кренем од почетка! Прије три дана, на ТВ О2 у емисији „Фокус“ министар Лончар, на питање новинара о библијским сликама живе литургије по градовима Црне Горе, која се подигла у одбрану отимања СПЦ и њених светиња – ничим изазван, укључи Милу „инфузију“, специјално за ову прилику, састављену од „лингвистике“?! Ту нам он објасни како у Црној Гори не запошљавају Србе, а да у Србији запошљавају Црногорце, и то оне који нијесу научили српски, него „црногорски“ зборе – а он их препозна чим зину?! На потпитање новинара да ли таквих има у здравству, Лончар ће: „Гледам да их нема“?! Одлучно работа звекну рампу пред улазак у здравствени систем Србије за све оне који неће да науче српски него говоре „црногорски“, а то за њега није српски језик?!

Ова високопозиционирана персона у извршној власти државе Србије – ничим изазвана – увати се Милове „лингвистике“, као вододијелнице, и притрча му у помоћ у судњему тренутку?!

Они који се питају – ће баш сад удари у „дијалекте“ српскога језика – дајући ињекцију раздора у пробуђено српско заједништво и слогу – ево и ја да питам – кад, ако не сад?! А – није да није вичан ињекцији – кад затреба?!

Од сада, сваки пут када се крене у набрајање оних маестралних извршиоца одлука Дрезденског конгреса КПЈ-у из 1928. по којем су само Србе у тадашњој заједничкој држави КСХС, преименовали по географској одредници, како би их издијелили – и писмо и језик и цркву им преименовали – не би се смјели огријешити о име још једног поборника „црногорскога“ језика – министра Лончара!

Немам ође ни времена ни простора, напросто колумна није таква форма, али, историјских чињеница ради, морам, министре, набројати утемељиваче ове Ваше „лингвистике“ и то – од сабраних пријатеља српскога рода у Комунистичкој партији Југославије, па преко Савића Марковића Штедимлије, др. Секуле Дрљевића, Милована Ђиласа, генерала Јова Капичића, Блажа Јовановића, Вељка Милатовића, Мила Ђукановића, Миленка Перовића, Аднана Чиргића...

Јес' да је ова пријетња упућена будућим љекарима да га раднога мјеста у „његовим“ болницама и клиникама – гледат неће, ако не науче Златиборов српски језик – али, Бога ми, ни „а“, код љекара Лончара, ако будете морали зинут – то „а“ – не би смјело имати тај „погрешни“ акценат због којег је, осетљиво ухо министра активирало његову чврсту одлуку – да му га ни један, ма колико стручан био, ако проговори „црногорским“ језиком – у „његову“ фирму – неће гледат радне књижице?!

Благош ли га Марку Миљанову, Краљу Николи, Његошу, Светоме Петру Цетињскоме, Светоме Василију Острошком, јеромонаху Макарију и Црнојевићима (који су донијели прву штампарију на Балкану и издали прву штампану српску књигу Октоих 1494. године)... – и да не набрајам дубље у историју – благош ли га њима мртвима – што не дочекаше ове дане да их Лончар разврстава, дијели у стране језике, у туђински народ и заједно с Милом туче по нама – разгонећи нас у два супростављена табора?!

Биографија министра Лончара, она која се о њему може наћи, мислим на поријекло, почиње од његових родитеља из неких села у околини Ваљева, али министар је – како истиче – рођен у Београду! Који је то, сам по себи, квалитет – бити рођен у Београду?! Шта би дао велики Србин Тесла и какав би он, тек тада, био грандиозни научник и геније, да је – као људина Лончар – рођен у Београду?! Или Његош, или Кочић, или Смиља Аврамов, или Миланковић, или...! Овако им је све цаба – Лончар је самим мјестом рођења – за копље – изнад свих њих!!!

Колико добро и књижевно тачно, говоре српски језик његови преци – ође немам података. Нема прецизно ни података одакле су Лончари поријеклом, мада, ја имам неке своје кућне пријатеље, високообразоване, који се, такође презивају Лончар, а након Првог свјецког рата су се доселили из Лике! Они, по образовању историчари, имају своје породично стабло у којем је уписано да су им преци, за вријеме Аустроугарске, насељени у Лику са простора Старе Херцеговине, неђе између Дробњака и Пљеваља, што је данас у саставу државе Црне Горе!

За Вас, министре, мора да је ретроградна историја помињање поријекла и коријена! Нијесте сами! Имамо ми, нажалост, таквијех! Да немамо, не би ни били у овом братоубилачком сатирању! И Мило – коме сте помогли вашим лингвистичким „знањем“ – из гробнице у Кочанима код Никшића, избацио је земне остатке свога прађеда – заравнио терен, спремио за „блиставу“ грађевину – у којој ће да почивају само они који су „његови“ – од ђеда па наовамо?!

Овај високосензибилизирани „стручњак“ за финесе у српском језику, има и други дио своје биографије, који се може наћи у списима МУП-а, а и у многим објелодањеним текстовима истраживачкога новинарства – и сва се води у једном подебелом, „фолдеру“ – под именом „доктор смрт“?! Довољно је укуцати само назив тог „фолдера“ – и сви, који су заинтересовани, сазнаће и ту љепоту креативности коју одликује висок степен професионализма, који подразумејева потпуну ослобођеност од сувишних емоција, које би вас могле пољуљати у извршењу одлуке, кад затреба?!

Е, да немам сазнања о овом „фолдеру“ из Ваше биографије – могла бих и да помислим да Вам се омакло, да се не снађосте, да Вас новинар, на препад у'вати?! Овако, тешко ћете ме убиједити да се лоше сналазите у извршавању задатака?! А овај задатак, који сте с толиком лакоћом одрадила – а који иде једино Милу у прилог – одрадили сте – капа доље?!

Није ово више, људино, питање Ваше части и односа према цјелини намученог, издијељеног, разапетог, прогнаног, слуђеног, међусобом сукобљеног српскога рода – који

се под СПЦ данас сабрао, измирио, дозвоао и кренуо у своју одбрану! Ово је и ствар државе Србије, коју и Ви данас представљате?! Ово је ствар и њеног садашњег предсједника Александра Вучића, који је представља! Имате ли благослов од њега – за овај Ваш удар с леђа – на толико дуго чекану саборност српскога рода?! Ви сте и потпредсједник његове владајуће Српске напредне странке!

Ко је тај, који ће послије овога, изаћи пред нас Србе – ђе год да смо се родили или живимо, и којим год дијалектом говоримо наш заједнички српски језик, књижевно тачно или погрешно, уз архаизме и туђице – да већ једном каже – за наук свима – да нико неће смјети некажњено да нас дијели, преименује у некакав други народ и некакав други језик – по рецепту који су исписали југословенски комунисти на Четвртом конгресу КПЈ, одржаном 1928. године у Дрездену – уз будно око посматрача – Коминтерне и Ватикана!!!